

битѣ, които европейската комисия ще направи по тая часть съ турското правителство.

Кара-Теодори панна приема съгласяванието.

Прѣдсѣдателя поканва докладчика на редакционната комисия да прочете прѣдъ събраницето приготовителното изложение на трактата.

Г. Деспре съобщава на конгреса, че пристигна къмъ трактата еще не е пригответъ, иль че ще бѫде готовъ за идущето засѣдание. Н. Прѣвъходителство прочита членоветѣ за България и припомниха, че при обсѫжданието на тѣзи членове въ комисията сѫ се появявали много забѣлѣжки и съображения. Върху I членъ, който нареджа „едно християнско управление“, Кара-Теодори панна повдигна въпросъ, да ли трѣба да се помѣстява таквоти условие, което е неоспоримо по само себе си. Комисията обаче намѣри за нужно да задържи текста, както си е. Когато се е разглеждалъ III членъ, гдѣто се опредѣлятъ условията за избирането на Българский князъ, Лордъ Одо-Руссель исказа мисълта, че не ще бѫде злѣ да се каже, че княжеското достойнство е наследствено. Подиръ едно разискване, комисията не намѣри за нужно да приеме това мнѣніе и Н. Прѣвъходителство не счete потрѣбно да настоява. Въ редактирането на V членъ, който говори за равноправството и за свободата на богослужениета, се срѣщатъ голѣми мѣнотии. Този членъ като е еднакъвъ за България, за Черна-Гора, за Сърбия и за Румания, то комисията бѣше длѣжна да приспособи сѫщата редакция къмъ различните положения на всичките горѣрѣчени страни. Особено трудно бѣше да се обгърнатъ съ тоя членъ руманските евреи, на които подданството еще не е точно опредѣлено и наредено. За да прѣдвари недоразумѣниета, Графъ Лонаи прѣложи да се помѣсти въ члена за Румания слѣдующата фраза: „Руманските евреи, които не сѫ приели инострани подданство, по само себе си ставатъ подданици на Румания“.

Князъ Бисмаркъ обраща вниманието на комисията върху голѣмите неудобства, които могатъ да проистекатъ отъ измѣнението рѣшеніята на Конгреса. Събраницето трѣба да забрани всѣко измѣнение на съдѣржанието и да поискъ отъ комисията само обработване на формата.

Г. Деспре обяснява, че комисията е запазила първоначалната редакция на члена и че Графъ Лонаи се е задовоилъ съ помѣстението на неговата притурка само въ протокола.